

BLIKSCHADE

(Boulevard! oder: der Mensch ist ein Abgrund)

Blijspel in twee bedrijven en veertien taferelen

door

ULRICH STAUT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIKSCHADE - BOULEVARD!**
ODER: DER MENSCH IST EIN ABGRUND gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULRICH STAUT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Evelien - typiste, zonder capsones of extravagante wensen

André - haar echtgenoot, met 'n voorliefde voor bijzondere genoegens

Lara - ideeënrijk collegaatje van Evelien

Monique - van dezelfde professie en net zo bemoeizuchtig als Lara

Renee - eveneens collega van Evelien, maar met meer humaner karakter

Clemens - op dezelfde werkplek doende als de vier dames

Goudsmid - Isabel, de femme fatale

Wilfred - gelegenheidsgeliefde van Isabel

Rinaldo - professionele versierder op bestelling

Toby - zijn niet bijzonder begaafde rechterhand

DECOR:

Bühnenopbouw, zoals te doen gebruikelijk, is er bij dit stuk niet. Er wordt gespeeld op de beschikbare ruimte, zonder wanden, deuren e.d. De betreffende locaties worden slechts gemarkeerd door enkele lichte meubelstukken, zoals twee stoelen en 'n tafel in de ene situatie, en twee andere zitmeubels met tafel, paraplubak en kapstok in de andere. Bovendien wordt ook op enkele locaties gespeeld, die totaal niets aan decor vragen. Alles is erop gericht, de toeschouwers in 'n mum van tijd van de ene situatie naar de andere te verplaatsen. Wel moet erop gelet worden, dat terugkerende locaties er in 't verloop van 't spel steeds zo blijven uitzien als de eerste keer. Hoé ze er moeten uitzien, staat aan het begin van 't spel op elke nieuwe, en ook daaropvolgende later terugkerende locatie, ten overvloede apart aangegeven. Makkelijk zat allemaal, 't volgt zich vanzelf. Nochtans enkele suggesties. Zou 'n vereniging in de gelegenheid zijn op twee Bühnenhelften te spelen, met dien verstande, dat het spel bijvoorbeeld op de linker locatie beëindigd is, terwijl het doek op het rechter gedeelte gehaald kan worden voor de volgende locatie, zo opent dat natuurlijk nieuwe perspectieven waar het betreft de aankleding van de onderscheidene situatieplaatsen, omdat dan op de ene helft gespeeld wordt, terwijl men doende is de andere helft speelklaar te maken voor de volgende locatie. Afgezien daarvan kan men ook dan, als een dergelijke mogelijkheid niet voorhanden is, vooral in die gevallen, dat aankleding van de Bühne niet per se nodig wordt geacht, de verbeelding van de toeschouwer 'n handje helpen. Bijvoorbeeld in de vrij uitvoerige scène vóór 'n pizzeria. Men zou met een eenvoudige deursponning de ingang ervan kunnen suggereren, de kantoorscènes zouden ook met enig licht meubilair gedaan kunnen worden en de scène in 'n steeg kan verlicht worden door 'n straatlantaarn. Al deze extra's, die niet noodzakelijk zijn, maar wel mooi meegenomen, zijn echter helemaal afhankelijk van de beschikbare mogelijkheden ter plekke, alsook van de fantasie en virtuositeit op dat gebied van diegene, die normaal voor de Bühnenopbouw verantwoordelijk is. Veel succes!

EERSTE BEDRIJF

Locatie 1 (woning Evelien)

Decor: paraplubak, staande kapstok, twee stoelen, middelgrote tafel, waarop fles wijn met glas, bijzettafeltje, waarop telefoon.

André: *(met Evelien opkomend van links, beiden in regenmantel, zet paraplu in paraplubak, gooit sleutels op de tafel)* Jeetje, wat 'n rotweer! *(wil haar beetpakken en kussen)* Kom bij me, Evelien, en zorg dat ik weer 'n beetje op temperatuur kom!

Evelien: *(ontwijkt 'm)* Toe nou, laat me! *(zet zich, nog met haar mantel aan, op 'n stoel, hij haalt grijnzend z'n schouders op, hangt z'n mantel aan de kapstok, terwijl zij haar neus poetst)*

André: *(opgewekt)* De party was in elk geval grandioos!

Evelien: *(met hand voor d'r mond)* Hik!

André: *(dwepend)* Super meiden, die er rondliepen, super eten...

Evelien: Ja, alles was super... hik!

André: Van dat soort dingen zal ik nooit genoeg krijgen. Dat is 'n soort drug, begrijp je. Dan ben ik zelf ook helemaal super!

Evelien: *(zuchtend)* Ja ja, helemaal in vorm. Ik weet 't.

André: *(staat voor haar, handen in de zij, geringschattend op haar neerkijkend)* Is toch ook zeker jouw idee, neem ik aan? Zoiets bevalt ons wel, of niet soms?

Evelien: *(moe)* Als jij 't zegt. Maar eh, geef me alsjeblieft nog iets te drinken.

André: *(gaat tegenover haar zitten, schenkt 'n glas wijn)* Je moet je niet zo laten hangen. *(drinkt 'n slok, geeft haar 't glas)* Neem 'n voorbeeld aan mij! Gezondheid!

Evelien: Op jou, m'n groot voorbeeld. Gezondheid! *(drinkt)*

André: Goed zo. *(streekt haar wang)* Dorst heeft nog nooit iemand kwaad gedaan. *(neemt 't glas en schenkt nog eens)*

Evelien: Gelijk heb je, lieverd! *(drinkt weer, houdt met hand voor d'r mond de adem in)*

André: Je wordt toch niet misselijk, hoop ik?

Evelien: *(ademt uit)* Nee, 't gaat weer.

André: *(opstaand, goed gehumeurd, docerend)* Maar eh, om nog eens op de party van de Noltens terug te komen: ze heeft me in elk geval beter bevallen dan die van Veenkamp verleden week.

Evelien: Dat klopt. De bowl was beter. *(drinkt)*

André: Nee, het showelement!

Evelien: Je bedoelt de waarzegger?

André: Ach wat! De buikdanseres! Die was fantastisch! Echt professioneel! En altijd losjes uit de heupen! Kijk, zo! (*imiteert buikdans*) Badam, badam, badam. (*klapt daarbij ritmisch in de handen*) En?

Evelien: (*kokhalst 'n beetje*) Ik geloof ik ben weer misselijk.

André: (*ignoreert haar reactie*) Weet je, ik heb m'n roeping gemist! (*gaat in postuur staan*)

Evelien: Belachelijk!

André: En dan die moppentapper! Werkelijk cool! Zeldzame klasse!

Evelien: Heb er niet veel van meegekregen. Ik had 't te druk met de aardbeienbowl, die was ook cool.

André: Nou nou Evelien, ik moet toch zeggen...

Evelien: Ja ja, ik weet 't. Op het meest beslissende moment van m'n leven ben ik tekort geschoten!

André: (*ignoreert haar reactie*) En ik zweer 't je, dat 't alles bij elkaar geen goedkoop avondje was. Maar die Nolten kan 't ook missen, dat zweer ik je net zo goed!

Evelien: Je meent 't!

André: Wat dacht je! Die heeft toch 'n jaarinkomen, dat gemakkelijk in de zeven cijfers loopt, kun je je dat voorstellen?

Evelien: Ik probeer 't. (*concentreert zich 'n moment met drie vingers aan d'r hoofd, dan, hoofdschuddend*) Lukt niet. Kan 't me niet voorstellen.

André: Bovendien zijn 't tweeverdieners.

Evelien: Nou en? Wij toch ook!

André: Hoe kom je nu op dát idee? Jij bent immers maar 'n armzalige typiste!

Evelien: Jouw tactgevoel is werkelijk overweldigend... Maar één ding hebben we dan tóch met de Noltens gemeen.

André: (*gaat weer zitten*) Ben ik toch eens benieuwd zeg.

Evelien: Ons laatste hemd heeft geen zakken.

André: Geen zakken? Hoezo?

Evelien: (*tikt met haar wijsvinger tegen z'n voorhoofd*) Even nadenken, jochie.

André: Ach zo. (*geïrriteerd*) Maar wat moet ik nu met zo'n opmerking?

Evelien: Het hunne niet en 't onze ook niet.

André: Jij bent in staat iemand z'n hele avond te bederven. Waarom moet jij toch alles zo bloedernstig en existentieel bekijken?

Evelien: Hoezo niet? Ik existeer toch ook!

André: Met 'n beetje meer humor kom je verder!

Evelien: Geen steek. Want met of zonder: het leven glipt desondanks toch als water door je vingers!

André: Het heeft geen doel met jou zinvol te discussiëren. Ik ga slapen.

Morgen moet ik er weer vroeg uit.

Evelien: Laat je vooral niet ophouden.

André: *(trekt onder het naar links gaan al z'n hemd uit de broek, maakt de bovenste knopen los, draait zich nog even om)* En vergeet alsjeblieft niet 't licht uit te draaien, als je zo meteen komt, anders.. *(trekt hemd over z'n hoofd)*

Evelien: ...moet ik de eerstvolgende stroomrekening betalen, dat is duidelijk.

André: Precies. En ik ben blij, dat we tenminste op dat gebied dezelfde mening hebben.

Evelien: Maar dat is dan ook de kleinste gemeenzame noemer die we met elkaar hebben, om 't zomaar eens wiskundig te formuleren.

André: Verheugend, dat je nogal spaarzaam ontwikkeld verstandelijk vermogen zich tenminste in dit opzicht een beetje weet te manifesteren.

Evelien: Je weet, ik probeer deze tekortkoming manmoedig te dragen. En als vrouw is dat toch al heel wat.

André: Zonder logisch en nuchter denken, kom je in deze High-Tech-eeuw geen stap verder, liefje, om 't zomaar eens provocerend te formuleren. Logisch en nuchter denken, dat zijn de sleutelvoorwaarden voor de mens van deze tijd!

Evelien: Maar op dit moment behoort jij niet tot de nuchterste vertegenwoordigers van deze soort.

André: Toegegeven, ik voel me inderdaad 'n beetje atmosferisch bedrukt. Maar dat komt door de hitte in deze ruimte. *(zwaait zichzelf met z'n hemd verfrissing toe)*

Evelien: En door je alcoholverbruik.

André: Moet uitgerekend jij 't nog over hebben.

Evelien: En als ik jou zo bekijk, krijg ik gewoon koude rillingen.

André: *(ironisch)* Kom je je zo meteen maar bij mij opwarmen.

Evelien: Nee, dank je. *(doelt op de fles)* Deze passieve glazen metgezel is me op dit moment liever.

André: Zo je wilt. Overigens eh...

Evelien: Ja?

André: ...ik heb je toch verteld, dat ik morgen voor veertien dagen weg moet, niet?

Evelien: Watteblief?

André: Spijt me. Heb ik 't zeker vergeten. Ik ben ook de hele dag zo gestresst!

Evelien: Ik weet niet, maar volgens mij functioneert ons communicatiesysteem de laatste tijd toch niet meer zo als vroeger.

André: Nou ja, ik heb 't je nu dan toch gezegd.

Evelien: Ik heb de indruk, dat ik in dit eerste huwelijksjaar van echtgenote tot hulp in de huishouding gedegradeerd ben. Meneer neemt zomaar royaal veertien dagen vakantie en ik...

André: Ho ho zeg, wie heeft 't hier over vakantie?

Evelien: ...en in de tussentijd wordt ik geacht onze bezittingen te bewaken.

André: Ik kan 't verdorie toch ook niet helpen.

Evelien: En waar moet je naartoe? Hoe kan ik je bereiken?

André: Helaas... helemaal niet. Ik ben met 'n geheime opdracht op pad. Je kent dat wel van de teevee. Maar maak je geen zorgen. Ik zal me wel melden, als er iets mocht gebeuren.

Evelien: Gebeuren? Wat moet er dan gebeuren?

André: Waarschijnlijk niets, o nee. Bovendien kan ik incasseren en uitdelen, dat weet je. Maar eh, ondertussen biedt mijn afwezigheid jou toch ook de kans om te doen en te laten wat je wilt, nietwaar.

Evelien: *(staat op, maakt 'n kniebuiging)* Hartelijk dank voor uw toestemming, edele heer. Uw grootmoedigheid is werkelijk grenzeloos! *(gaat weer zitten)*

André: *(geïrriteerd)* Hoe bedoel je? *(Evelien wenkt weg)* Nou dan, welterusten. *(geeft 'n knipoog, afgaand)* Tot zo meteen.

Evelien: *(in zichzelf)* Kun je toch wachten tot je 'n ons weegt. *(drinkt glas leeg en dan af aan de andere kant van de bühne)*

Locatie 2 (kantoor)

Decor: geen; acteur en actrices staan met enige onderlinge afstand naast elkaar overwegend voren op de bühne.

Lara: Hebben jullie 't al gehoord?

Monique: Nee.

Renee: Vertel op Lara, wat dan?

Clemens: Toe nou dames, dat eeuwig geroddel steeds!

Lara: Hij heeft haar weer eens laten zitten.

Renee: Wie?

Lara: André, die playboy!

Renee: En wie is zittend?

Lara: Ons collegaatje Evelien, zijn echtgenote!

Renee: Verschrikkelijk!

Lara: De officiële versie is, dat hij met 'n geheime missie onderweg zou zijn, maar ik koester ernstige twijfel aangaande de oprechtheid van die onderneming.

Monique: Gelegenheid maakt de dief!

Clemens: Dat is gewone ordinaire speculatie!

Lara: 't Is anders niet de eerste keer dat hij zoiets doet!

Renee: En ook niet de tweede!

Clemens: 'n Tijdelijke wisseling van locatie, kan verfrissend werken op de psyche.

Lara: Clemens, dit is 'n drama en geen grap!

Clemens: (*bezwerend*) Rustig blijven, m'n beste collegatjes, rustig. Alsjeblieft geen opwinding. Denk aan de bloeddruk en denk vooral positief.

Lara: Geachte collega, kun jij je er überhaupt 'n denkbeeld van vormen hoe het onze Evelien hoogstwaarschijnlijk te moede zal zijn?

Clemens: Logisch. Ze zal zich eenzaam en verlaten voelen. Dat is toch normaal.

Renee: Clemens, je bent harteloos!

Lara: Het gaat hier immers om een onvervulde bodemloze liefde!

Monique: Om pure, wilde hartstocht!

Clemens: Hartstocht is 'n dure luxe!

Renee: Dat is waar. Maar echte gevoelens zijn nu eenmaal onbetaalbaar.

Lara: En zoiets met voeten te treden, is 'n regelrechte misdaad!

Monique: We moeten iets ondernemen.

Clemens: Toe nou dames! Alsjeblieft geen ondoordachte aktie vanuit 't vertrekpunt blinde woede! Tracht de aangelegenheid toch realistisch te benaderen! André zal, na afloop van z'n kleine verkwikkende dienstreis, weer gelukkig en tevreden op het echtelijk nestje terugkeren. En laten we nu eerlijk zijn: wat is nog heilzamer voor 'n huwelijk dan 'n evenwichtige echtgenoot? Evelien zal dat beslist naar waarde weten te schatten en André zal zich andermaal met des te meer enthousiasme op 't huwelijksleven storten.

Lara: Clemens, jij gelooft nog aan wonderen.

Clemens: Precies Lara, je zegt 't, en eh...

Monique: ...als ze niet gestorven zijn, staan ze elkaar vandaag nog naar 't leven.

Clemens: Och nee toch! André's terugkeer schenkt Evelien weer nieuwe levensmoed! Wacht maar eens af! Die jongen heeft dat nog lang niet zo slecht bekeken.

Monique: Belachelijk! Zo wordt 'n huwelijks crisis goedgepraat! Is toch je reinste zelfbedrog! Ik zou me zoiets in elk geval niet laten bieden!

Clemens: Alsjeblieft dames! Ik mag toch aannemen, dat 't thema nu wel voldoende doorgespit is.

Lara: Laten we nu eens aannemen, dat er wérkelijk 'n andere vrouw in 't

spel is.

Clemens: Dat gaat toch echt wel te ver! Hoe durf je André van zoiets te beschuldigen?

Renee: Als 't niet waar is, zou 't inderdaad gemeen zijn. *(tot Lara)* Weet je soms iets concreets?

Lara: Nee. Maar mijn vrouwelijke intuïtie heeft me nog nooit in de steek gelaten.

Monique: Ik zeg jullie: zou ik mijn man op een dergelijke misstap betrappen, ik zou 'm meteen vermoorden.

Clemens: Omwille van zo'n onnozelheidje?

Lara: Stel je voor zeg!

Monique: Je leest vaak genoeg over dat soort affaires.

Renee: Ja ja. En ze eindigen meestal allemaal dodelijk.

Lara: Ik verzeker jullie: in een dergelijke situatie mag je elke vrouw tot zo'n daad van vertwijfeling in staat achten.

Clemens: Wat heeft 't nu voor zin, om je door zo'n ondoordachte reactie zelf in 't ongeluk te storten?

Monique: Geluk of ongeluk, moord of doodslag, daarop komt het op zo'n moment niet meer aan. Het is dan enkel nog 'n kwestie van eer en waardigheid! Vrij seksueel verkeer zal ik nooit dulden!

Clemens: Speel toch niet de moraalapostel! Bovendien ga je alleen maar van vermoedens uit en dat is zonder meer belachelijk!

Lara: Welja, spotten is gemakkelijk! Maar je beseft kennelijk niet, dat de psyche van 'n vrouw voor het mannelijk brein ondoorgrondelijk is.

Clemens: Ondoorgrondelijk?

Lara: *(de vraag negerend)* Deze zaak roept om wraak, ongeacht de consequenties!

Clemens: Ronduit vreselijk!

Lara: *(fantaserend)* Laten we ons nu eens voorstellen: de gehoornde echtgenote treedt haar argeloze, maar daarom niet minder schuldige, gemaal bij zijn binnenkomst tegemoet en splijt met haar stalen strijdbijl z'n schedel in tweeën. Daarmee zou toch 'n exempel gesteld zijn!

Renee: O ja, dat zou hij niet zo vlug vergeten!

Clemens: *(ontzet)* Maar dames, zijn jullie nu helemáál buiten zinnen? *(met opgeheven armen)* Je reinste furiën!

Monique: Voorwaar een klassieke benadering, naar het voorbeeld van de oude Grieken!

Clemens: Maar we leven toch in de eenentwintigste eeuw!

Renee: Kletskoek!

Lara: De rangvolgorde van de eeuwen doet er niet toe!

Clemens: Jullie moeten eens beginnen, met uit te gaan van een humaan en democratisch compromis!

Lara: Onmogelijk! De onvoorwaardelijke liefde is dictatorisch!

Clemens: Oké. Maar ook onder die omstandigheid kan de humaniteit zegevieren, door iemand vergiffenis te schenken.

Lara: O nee! 'n Bedrogen vrouw is niet meer in staat om te vergeven!

Clemens: Dan ken jij de vrouwen slecht. Die zijn tot heel wat in staat hoor.

Renee: (*schamper*) Wat je niet zegt!

Clemens: (*tot Lara*) Hoe dan ook, gewelddadigheid moet ik ten zeerste afraden.

Monique: Zwakkeling! Je weet toch: alleen het tragische, het uitzichtsloze onvoorwaardelijke, kan de reiniging van de ziel tengevolge hebben.

Clemens: Dan wil ik 'n principiële vraag stellen. Waarom zou 'n vrouw zich omwille van haar man in 't ongeluk storten? Is hij dat überhaupt waard?

Renee: Dat is 'n vraag, die niet zo gemakkelijk te beantwoorden is.

Monique: Nog afgezien van het feit, dat de man nog niet eens deel uitmaakt van de meest kwade dingen op deze wereld.

Lara: Niettemin blijf ik de mening toegedaan, dat Evelien haar André een dergelijke gemene streek betaalt moet zetten.

Monique: Blijft de vraag alleen: hoe?

Clemens: Met gelijke munt.

Lara: (*ongelovig*) Wat zeg je?

Clemens: Ik ben en blijf voor 'n humane oplossing! Dus laat haar ook 'n tijdelijke minnaar nemen. Een vriend voor veertien dagen.

Lara: Dat is werkelijk 'n geniaal idee!

Clemens: (*tikt tegen z'n voorhoofd*) Koppie koppie!

Monique: Maar wie komt daarvoor in aanmerking?

Clemens: Als ik 'n voorstel mag doen: neem mij! Ik voldoe aan alle voorwaarden, die volgens de in ons land heersende normen aan 'n professionele liefhebber gesteld worden.

Renee: Hoe die zich opblaast!

Monique: Clemens, je overschat jezelf!

Lara: Bedankt voor je opofferingsbereidheid, maar ik wil je toch niet met 'n dergelijk risico opzadelen.

Clemens: Welk risico?

Renee: Misschien zou je wel averij kunnen oplopen.

Monique: Stel je voor, André komt vroeger naar huis en trappeert je!

Clemens: Geen nood. Dat zou ik best wel met 'm geregeld krijgen.

Lara: Nee nee, voor deze delicate missie hebben we iets robuusters nodig, iets soliders!

Lara: Gevoelvollers.

Monique: Beschaafders.

Renee: *(in extase)* De man van mijn dromen!

Clemens: M'n beste dames, ik ben de ideale compromis! Of jullie 't geloven of niet!

Monique: Clemens, jij bent voor Evelien volkomen oninteressant. Ze kent je immers al!

Clemens: Zeker. Maar ze kent slechts één kant van mijn persoonlijkheid. Ik ben namelijk zeer flexibel.

Lara: Nee hoor. Wat wij nodig hebben, is de grote onbekende.

Renee: *(ironisch)* Een edele wilde!

Clemens: *(teleurgesteld)* Och.

Monique: Toe Clemens, trek 't je niet aan. We weten immers nog niet eens of Evelien bereid is op een dergelijk avontuur in te gaan.

Clemens: *(met zucht)* Nou ja, dan... *(wil afgaan)*

Lara: Clemens, je zou ons niettemin toch 'n plezier kunnen doen.

Clemens: En welk dan wel?

Monique: Probeer Evelien voor ons te vinden.

Clemens: Zal m'n best doen.

Renee: En wat doen we, als ze niet wil?

Monique: Ze zál willen.

Lara: Ze móét willen!

Locatie 3 (woning Isabel)

Decor: kleine divan, daarnaast bijzettafeltje, waarop fles champagne met glas, op 'n ander licht meubelstuk 'n mini-teevee.

Isabel: *(zit op de divan, in één hand 'n glas halfvol met champagne, met de andere Wilfred's hand vasthoudend, die naast haar staat)* Toe Wilfred, blijf nog 'n poosje.

Wilfred: *(in overjas en in z'n vrije hand 'n aktetas)* Isabel, je weet toch, ik eh...

Isabel: Het is immers pas tien uur. Dus nog veel te vroeg om me te verlaten.

Wilfred: Spijt me echt. Ik ben nu al te laat. Moet naar m'n werk.

Isabel: Er moet niets, dat weet je.

Wilfred: Jawel, Isabel!

Isabel: Sterven is 't enige dat je echt moet! *(lacht, laat z'n hand los)*

Wilfred: *(streng)* Isabel!

Isabel: Sterven, ja! Maar toch niet meteen, lieverd!

Wilfred: Je bent onmogelijk!

Isabel: Ach wat! Ik geniet van 't leven! *(drinkt hem toe)* Proost!

Wilfred: Ik vraag me af, waar jij eigenlijk van leeft!

Isabel: *(opstaand)* Van de lucht, de liefde en... *(steekt haar glas weer omhoog)* pure levensvreugde!

Wilfred: Ik bedoel eigenlijk, hoe voorzie jij in je levensonderhoud?

Isabel: *(gepikeerd)* Je drukt je uit als een belichamer van de bureaucratie! Sinds wanneer interesseer jij je voor zoiets?

Wilfred: Had je soms zes goeie in de lotto?

Isabel: Ja, zoiets... *(drinkt weer)*

Wilfred: Zoiets?

Isabel: Ik zal je 'n geheim verklappen. Ik ben namelijk rijk getrouwd geweest.

Wilfred: Ga weg!

Isabel: Ja. Mijn man heeft me helaas verlaten. Onze relatie had wat eh, laten we zeggen, blichschade opgelopen. Maar gelukkig heeft hij me niet onverzorgd achtergelaten. En nu, van de echtelijke dwangbuis bevrijd, leef ik van de rente van m'n rijkdom. Precies zoals ik me dat altijd gewenst heb.

Wilfred: Aha. Jij hebt er dus geen idee van hoe 't is, om je voor je levensonderhoud te moeten afjakkeren, tot 't zweet in je schoenen staat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto